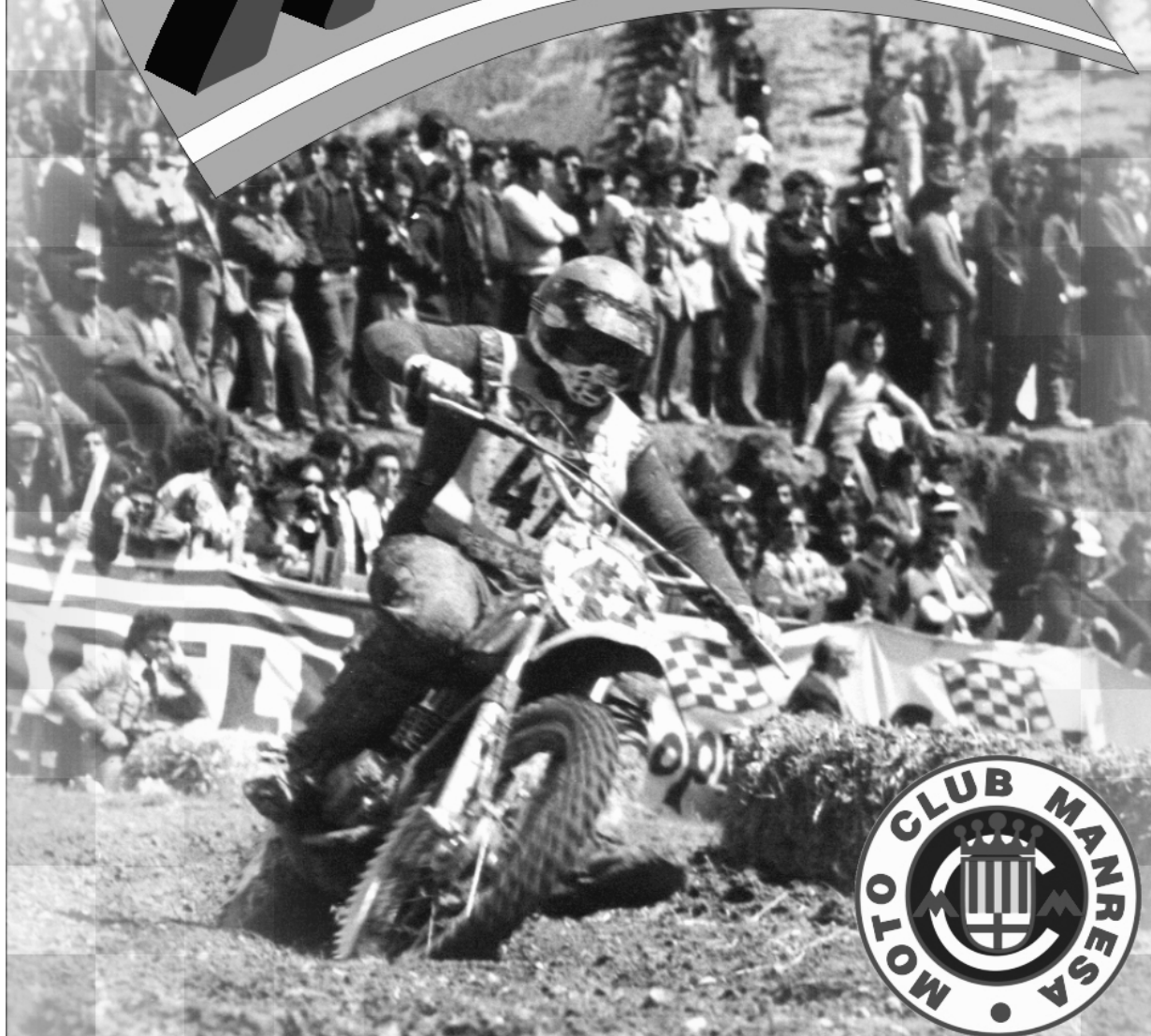

TRACADA

Revista del Motor
MOTO CLUB MANRESA
Nº 7 - ANY 2008

AVANTCAR AUTOMÒBILS, SA

Passeig del riu, 50 - Manresa - 938753418

ESMORZAR DE NADAL ALS SOCIS: 14/12/2008

El diumenge dia 14 de desembre, Moto Club Manresa farà una excursió per tot els socis del Moto Club Manresa a Castelfollit del Boix, al Bar Restaurant El Centre, en el que us oferirem un esmorzar de germanor per a tots els socis del Club i col·laboradors que ens han ajudat durant tot l'any, i així tancarem la temporada 2008.

Sortirem de l'Hotel Pere III a les 9 de matí. Tothom pot assistir amb qualsevol classe de vehicle. L'esmorzar començarà a

les 10 hores. El que no vulgui venir al Hotel Pere III, pot anar directament al Restaurant.

Les persones que vulguin assistir, hauran de telefonar per reservar taula, abans del dijous dia 12/12/08. En cas de no fer-ho, Moto Club Manresa, no es responsabilitza de que hi hagi lloc per a tothom. Telèfons per reservar Francesc López - 625529337, Emili Panosa - 625529338, Joan López - 625529339

NOTA: Es passarà llista dels socis que hagin reservat plaça.

EDITORIAL

Com ja sabeu tots els socis que vàreu llegir la revista anterior, el proper Novembre, dia 28, Moto Club Manresa celebra assemblea general de socis. Aquest és un motiu pel que hem decidit avançar la última revista de l'any i fer neteja per començar de nou, si Déu vol, amb una propera junta i unes noves persones que, segurament, voldran donar la seva personal manera d'interpretar i realitzar els esdeveniments que millor s'escaiguin per un millor funcionament, si cal, de la nostra entitat.

Serà difícil superar el realitzat fins ara, els molts esforços d'uns quants per realitzar totes les fites proposades amb un èxit indiscutible en totes elles, només pot estar realitzada per autèntics aficionats i amb gent farcida de ganes de fer coses i de fer-les bé. Les mitges no són bones i si es comença una tasca s'ha d'acabar i no hi cap la possibilitat de fer-la malament, si més no, la única eventualitat de dubte, si s'escau, està en aconseguir superar, any darrera any, els èxits anteriors.

Però el temps passa factura i, sense desmerèixer en absolut la travessa portada a bon port per les persones ja conegudes per a tots, ara comença a ser el moment de que la sàvia nova entri amb l'empenta i ànsia de perfeccionar com només la joventut i les innovacions son capaces. Amb l'alè de tots, els consells de la experiència i la voluntat de continuar creixent, la nova junta directiva ha de saber que no es trenca cap camí, simplement s'allarga molt més del que estava i s'han de cuidar de seguir asfaltant-lo, cuidar les voreres i eixamplar-lo tot el possible per aconseguir aglutinar, d'una vegada, tota la gran família manresana amant de la moto i el motor en general.

"Traçada" se suma a aquesta voluntat de col·laboracionisme i des d'aquest editorial, que no és més que la veu de tots els socis, volem

enaltir l'esperit esportiu dels propers a dirigir el club. Una revista com la nostra, és el racó de les confidències i les paraules en confiança que tots els socis que d'una manera o d'una altra han participat i han aconseguit que la idea, feble al començament, s'hagi enfortit i haguem fet ja una majoria d'edat suficient perquè altres veus i altres guions se'n facin càrrec.

Vagi, doncs, des d'aquí un cant a la esperança i una esperança a la continuïtat. Els que hem participat desitgem que la nova direcció sàpiga trobar nous sentits a aquesta publicació, amb el prec, sincer, de que no es deixi morir les petites volades que començàvem a fer. És orgull del Club i de tots plegats, formar part d'una idea comuna i d'una aspiració esportiva i sana. Que continuï així

Joan Soler Golobart

EDITA: Moto Club Manresa
Adreça Postal i Local del Club
Muralla Sant Francesc, 49
(Hotel Pere III) Tel/Fax 938723620

www.motoclubmanresa.com
motoclub@motoclubmanresa.com

Redacció-Impressió: DIFOPRINT
General Prim s/n 08272 St. Fruitós

Direcció: Joan Soler Golobart

Col·laboradors: Xavier Perramon, Soler Golobart, Salvador Todó, Francesc Segués, Joan López, Dani Porta, Vicenç Comas.

Maquetació: Dani Porta

SERVEIS DEL MOTO CLUB MANRESA

- * *Certificació de Catalogacio de Vehicles Històrics*
- * *Tramitació de Llicències per Corredors de cotxes i motos*
- * *Borsa del Motor del Vehicle Antic i Modern*
- * *Informació Curses i Contactes amb Federacions i Corredors*
- * *Col·laboració amb altres Clubs en Temes Esportius*
- * *Tramitació de Càrrecs Oficials amb Moto i Cotxe*
- * *Material Publicitari: Clauers, Pins, Escuts de Roba, paper i jerseis*

ASAMBLEA GENERAL I ELECCIONS AL CLUB

El dia 28 de novembre hi ha convocada la Junta General Extraordinària i les eleccions de la nova Junta Directiva del Moto Club Manresa

· **Dia 28/11/08** a les 20:00
hores 1ª Convocatòria

· **Dia 28/11/08** a les 20:30
hores 2ª Convocatòria

Ordre del dia:

- Elecció de President
- Calendari de proves
- Resum de l'any
- Precs i preguntes

Lloc de reunió:

- Hotel Pere III

REQUISITS PER PRESENTAR-SE A LES ELECCIONS DE LA JUNTA DIRECTIVA

Extracte dels Estatuts:

Les assemblees generals restaran vàlidament constituïdes en primera convocatòria quan hi concorrin la meitat dels seus membres, i en segona convocatòria amb independència del nombre d'assistents. Entre la primera i la

segona convocatòria han de transcórrer 30 minuts.

Els acords s'han de prendre per majoria dels presents en el moment de la votació, excepte en aquelles matèries en que s'hagi previst una majoria qualificada.

L'assemblea general serà presidida per una mesa integrada pel president i els altres components de la junta directiva, i actuarà com a secretari qui ho sigui de l'entitat.

La junta directiva està formada per un nombre de membres no inferior a cinc ni superior a vint-i-un. Formaran part de la junta directiva un president, un o més vice-presidents, un secretari, un tresorer i els vocals que calguin, que hauran de

reunir, com a mínim, els requisits següents: ser majors d'edat civil i no tenir suspesa la condició de soci al moment de la convocatòria.

Article 11

Els membres de la junta directiva s'han de proveir mitjançant sufragi lliure, directe, igual i secret entre els socis de l'entitat amb dret a vot

Article 12

Són electors i elegibles els socis numeraris amb les condicions següents: ser majors d'edat i no tenir suspesa la condició de soci al moment de la convocatòria. O en el temps de presentació de les candidatures.

Article 13

El procediment electoral s'ha d'ajustar a les fases següents:

1. Convocatòria de les eleccions i constitució de la junta electoral, i aprovació del cens electoral.
2. Presentació i proclamació de candidatures.
3. Realització de l'elecció, l'escrutini i la proclamació dels guanyadors. Entre el dia de la convocatòria de les eleccions i el dia de la realització ha de transcórrer, un mínim, de 30 dies hàbils i un màxim de 60.

Per més informació als interessats els hi puguem que ho demanin a la secretaria del club (Hotel Pere III).

CARTES AL DIRECTOR

Esperem les vostres suggerències per pròximes revistes, ja que ens agrada sentir el vostre parer en els assumptes del Moto Club Manresa, escriviu-nos per carta o al e-mail del club: motoclub@motoclubmanresa.com

ELECCIONS AL MOTO CLUB

Apreciats Srs. Els escric perquè m'he assabentat de que hi hauran eleccions per a la presidència i la junta directiva del Moto Club Manresa. El que els hi vull preguntar és, si seran reals i per fi veurem com canvien a la gent que està manant des de fa una pila d'anys. I amb això no vull dir que els que hi han ara, ho facin malament, si no perquè m'agradaria veure cares noves i pràctiques, ja que les considero una mica obsoletes.

Ja, en alguna carrera, he vist alguna cara nova, però crec que haurien de fer menys carreres i dedicar-se més a coses socials, com excursions i trobades, que no els hi costarien tant i en gaudiríem tots.

Tot això ho dic amb afecte i no com a crítica destructiva, si no per donar-los la meua opinió per si els pot ajudar a millorar, desitjant-los molta sort, m'acomio de vostès, gràcies i fins un altre.

Jaume Jobert

RESPOSTA

Ens plau saber, que el que fem tingui, al menys, algun ressò en vers als nostres socis i que ens facin saber les seves opinions, tenint

en compte que són ells, els que ens han de jutjar, i nosaltres tenir cura de les seves opinions.

Li agraïm el seu interès per la situació interna del Moto Club, i li confirmem de que si, és veritat de que hi han eleccions al club de tota la seva junta directiva, ja que, segons els estatuts, ha passat el temps de mandat. Però també ho fem amb l'esperança de deixar pas a algú, que canviï la forma de fer, el tarannà, i que sigui per a bé.

D'altra part, dir que sempre hem estat oberts a tothom, i si hem pecat d'alguna cosa ha sigut per excés i no per defecte, i no s'ha fet mai, cap lleig a ningú que hagi vingut amb idees i plantejaments nous, ni tampoc a cap suggeriment per molt innovador que fos.

En qualsevol cas, sempre ens quedarà la consciència tranquil·la, ja que hem fet el que nosaltres creïem essencial, i segur que ens hem equivocat alguna vegada, però en molts casos ha sigut per la voluntat d'aconteixar a tothom.

Creiem que sempre hem intentat fer el millor per a l'entitat, i que dins seu hi hagi espai per a totes les especialitats del món del motor. I amb una frase ens hem regit, i creiem que ens defineix, "sempre endavant".

LOTERIA DE NADAL 2008 - nº 72.877

Com cada any, per aquestes dates, tenim a disposició dels socis, participacions del Moto Club Manresa per la Loteria de Nadal, amb el número 72877. Cada participació val 3 euros, dels quals 2,40 són de la loteria mentre que 0,60 són de donatiu. Es pot venir a buscar a les oficines del Club, Muralla Sant Francesc, nº49, (sòtanos Hotel Pere III). Per més informació truqueu als telèfons 625529337 (Sr. López) 938723620 (club) de 19:30h - 21:00h.

LOTERIA NACIONAL == SORTEIG DE NADAL

MOTO CLUB MANRESA

El portador del present taló, juga 2.40 € en el núm.

72.877

del sorteig 22 de desembre 2.008

LOTERIA: 2.40 €
DONATIU: 0.60 €
TOTAL: 3.00 €

0001980
DIPOSITAT A BANC O CAIXA LA JUNTA
Tot s'ha estrapat o esmentat però no. Caduca als tres mesos.

CORREDORS D'AHIR: JOAN SERRA ROCA

Joan Serra Roca en una cursa de Moto-Cross dels anys 70, a Burgos.

Joan Serra Roca, nascut a Alpens, el dia 5 de Juny de 1949, va venir a Manresa, als set anys d'edat. Es va aficionar a les bicicletes i després a les motos i amb la complicitat dels seus germans, que ja eren més grans, i el recolzaven en

la seva afició motorística. Ell recorda, que la primera cursa que va fer, va ser un Moto Cross de Festa Major, que es va fer a la població d'Artés, un de tants que es feien en aquells temps, i per sorpresa de tothom, va acabar primer de la cursa. Amb l'agreujaent de que abans de la sortida, li havien dit que la seva mare s'havia assabentat de que anava en moto.

Una alta curiositat va ser que, després de les primeres carreres, havia d'amagar els trofeus que guanyava a sota el llit, per a que els seus pares no s'assabentessin. Els que si n'estaven al corrent de tot, eren els seus germans, que el recolzaven a canvi de que ell els hi obrís la porta quan arribessin tard a la nit.

Després de varies curses de Fira, va fer el debut oficial amb una llicència Júnior, al Moto Cross d'Esplugues, en la categoria de 125cc., quedant segon classificat, darrera del ja campió, Ignasi Bultó. Això va fer que ja li compressin una moto de 250cc, amb la qual, va prendre part en totes les carreres del Campionat de Catalunya i d'Espanya, durant els set anys que va estar en competició, quedant sempre en molt bon lloc dins les classificacions, fet que el va fer guanyar, ja el primer any, el Campionat de Catalunya.

Va fer algunes curses que li van proporcionar un record dolç i satisfactori, com una de Figueres Internacional i en la qual hi va participar, el llavors campió mundial, David Bikeus, al qual, va batre quedant primer de la categoria.

Tot i no ser professional, va alternar les

1ª Cursa oficial i ja va pujar a dalt del Podi.

CORREDORS D'AHIR: JOAN SERRA ROCA

Joan Serra Roca en una cursa de Moto-Cross dels anys 70, a Figueres.

seves victòries amb la dels campions d'aquells anys, com l'Ignasi Bultó, Domingo Gris, Capapey, Lancho, Sainz, Saiz, que formaven els tandems de Montesa i Bultaco, marca, aquesta última, a la que sempre va estar vinculat.

També té bons records de les proves disputades per Espanya, com les de Guadalajara, Sòria, Talavera de la Reina, Castillo, Bilbao, Burgos, on per cert, va sorgir l'anècdota de que, al acabar la cursa, donaven com a guanyador a l'Ignasi Bultó, fins que finalment se'n van donar compte que el guanyador era en Joan, i li van donar la merescuda i treballada placa.

També, de les proves disputades a Catalunya, com les de Manresa, Esplugues i el Vallès, n'hi queden bons records, ja que estava envoltat dels amics, germans i companys que el seguien.

Degut al treball, i com a molts altres corredors no professionals els hi ha passat, va anar apartant-se de les carreres, degut a que el Moto Cross necessita uns entrenaments continuats, i al no poder-ho fer, ho va abandonant progressivament i ja només anava a córrer pels voltants de Catalunya, per simple afició i per mantenir-se una mica en forma.

Una de les coses que també va fer, va ser participar en el Motoristic Show, del Moto Club Manresa, saltant amb la moto una tira de persones estirades al terra i també mitjançant un trampolí, saltava per sobre dels cotxes. Una distracció més que posava qualitat a un pilot senzill,

amable i que, per a nosaltres, segueix sent un referent.

Ell tampoc ha deixat la moto, doncs segueix fent excursions, ara per carretera, no deixant d'estar compromès mai amb els esdeveniments esportius relacionats amb el motor.

Corrents enfangat per Esplugues (Portada)

ENDURO ACTUAL: ROGER SANLLEHI

Només queda una carrerera...

Roger en una cursa a Castellgali

Hola de nou, sóc el Roger Sanllehi, com esteu? Des de la última vegada que vaig escriure han passat moltes coses. Anirem per parts: a principis de setembre van començar els Sis Dies Internacionals d'Enduro a Serres, Grècia. Aquesta carrera es podria considerar com les olimpíades de l'enduro: cada país reuneix els seus millors pilots per formar dos equips, un de Sènior i un de Júnior (sub-23) que lluiten representant el seu país durant sis dies seguits de carrera. En aquesta edició la carrera va comptar amb la participació de més de 30 països. Els dos equips espanyols van realitzar una bona actuació i es van quedar a les portes del podi en ambdues categories, finalitzant en la quarta posició. En Sènior el podi va ser: França seguida d'Itàlia i d'Estats Units i en Júnior la victòria va ser per Itàlia seguida d'Austràlia i de França. A nivell individual cal destacar la victòria d'Iván Cervantes, que ha estat el primer pilot espanyol que ha guanyat aquesta carrera. Si voleu més informació sobre els sis dies podeu visitar www.isde2008.gr

A finals de setembre es va disputar a Piediluco (Itàlia) la setena carrera del mundial.

La carrera es va caracteritzar per transcórrer per uns boscos plens de pedres i de terreny molt dur. Hi havien tres especials: l'extrema que era molt lenta i tècnica; la crono que era molt ràpida i llarga i la última era el tram que, l'especial era la més llarga del campionat fins a aquest moment: durava més de catorze minuts!! Era molt tècnica també. Al rally hi havia un control horari molt just en el que s'havia d'anar a un ritme molt similar al d'una especial. Van ser dos dies de carrera bons per mi, en els que vaig finalitzar en la posició 22 el primer dia i en la 18 el segon. El dia 11 i 12 d'octubre es van disputar els dos últims dies de carrera del mundial 2008 a Mende (França). La carrera es va caracteritzar per ser exigent, tant tècnicament com físicament. No em va anar del tot bé aquesta carrera, ja que vaig patir algun problema i el segon dia no vaig poder acabar.

Pel que fa als campions del món han estat: en Enduro-1 Mika Ahola (FIN-HM), segon (Iván Cervantes (ESP-KTM), i Cristóbal Guerrero sisè. En Enduro-2 Johnny Aubert (FRA-YAMAHA). En Enduro-3 Samuli Aro (FIN-KTM) i Xavi Galingo ha estat vuitè. I en

ENDURO ACTUAL: ROGER SANLLEHI

Només queda una carrera...

Roger en una cursa a Castellgalí

Enduro Júnior Thomas Oldrati (ITA-KTM) (Oriol Mena ESP-KTM ha estat segon). Per més informació visiteu www.abc-wec.com.

Pel que fa al nacional cal dir que tan sols resta una carrera (26 d'octubre Reus) per finalitzar aquest certamen. El dia 19 es va disputar a Castellgalí la setena carrera d'aquest campionat: va ser una bona carrera amb especials llargues i ràpides i un rally molt complet.

En Enduro-1 Iván Cervantes ja s'ha proclamat campió d'Espanya, igual que Xavi Galindo en Enduro-3. Falta per decidir el títol d'Enduro 2, categoria que lidera Cristóbal Guerrero i en la que també prenc part jo, ocupant la vuitena plaça de la provisional. Cal destacar que Joan Jou (HM-Motorgas) és quart a Enduro-3 i que Lucas Puerta (Yamaha) és sisè també a Enduro-3.

Si voleu obtenir més informació podeu visitar www.rfme.net ó bé www.theclockstaff.com.

Doncs bé, de moment això és tot; no em vull acomiadar sense donar les gràcies a 1948 Hotel Manresa, a les empreses Font Pack (Comercial del Paper), SB Equip Global (Equips Hotelers), Motors Elèctrics Zepol,

Cafès del Bages, Accessoris i Recanvis Vendrell (arv2) així com amb al Centre d'entrenament personalitzat ALTIUS de Manresa, olis Castrol, manillars i transmissions Renthal, cascs MT, roba de competició XC-TING, a la roba casual Angry Fish i al Centre de Fisioteràpia Neuromuscular. També a Regió7, BB Gràfics i Hector Designs. I òbviament al meu equip, HM Motorgas.

MOTOS QUE VAN FER HISTÒRIA: GILERA GR2

El món dels 50 c. c. es molt disputat i difícil, més encara en l'àmbit del ciclomotor de camp, on les petites i grans marques, amb o sense interessos directes, s'enfronten contínuament per conquerir un trosset de mercat, amb tecnologia pròpia o importada, total o parcialment.

Donada la dependència de "Gilera", a Itàlia, de "Piaggio & C.S.P.A.", se li va presentar a "Moto Vespa S.A. d'Espanya", gràcies als lligams forts amb la llicenciat ària italiana, l'oportunitat de fabricar o importar a Espanya alguns o tots dels productes "Gilera".

Després d'importar algunes unitats del model "Arcore", a l'any 1973, es va decidir per la fabricació al nostre país de ciclomotors, llençant, a l'any a sobre, un bonic ciclomotor en versió turisme, amb motor de 49 c. c. , cicle de dos temps i canvi de quatre velocitats.

Aquest ciclomotor va tenir una gran acollida per a tots els afeccionats, "Gilera", animada, va presentar a l'any 1975 al "Saló de l'Automòbil de Barcelona" una variant de l'anterior model, denominada ara "Enduro" i destinada, principalment, als aficionats al les motos de camp. Malgrat tot, els temps canvien i tot evoluciona, i si l'"Enduro" va ser acceptada al mercat, certament no va assolir el trosset de pastís que els seus fabricants esperaven.

Simultàniament, a Itàlia, i més concreta-

ment al "Saló de la Motocicleta de Milà", a l'any 1977, es va presentar al públic, com a fruit de la experiència de "Gilera" en competicions de camp mitjançant les diferents participacions, el model GR2, (Gilera Regularità 2), un nou ciclomotor amb un gran nivell d'acabats, un motor amb excepcionals dots d'elasticitat i potència i un bastidor derivat del prototip de curses, el que, tot plegat, feia que el

GR2 fou un dels ciclomotors Enduro que millor satisfia els dissenys dels joves apassionats als "fora carretera", que així s'anomenava a l'època.

A Espanya, i per motius legislatius del moment, no es va començar a fabricar fins al 1980 i, malgrat haver sofert una sèrie de petites modificacions, no afectaven, de forma important, l'estructura bàsica, per tant continuava sent un ciclomotor ideal per anar al camp. El seu motor era mono-cilíndric, a cicle de dos temps, amb cilindre d'aliatge lleuger i camisa cromada generosament aletejada i amb tacs de goma per disminuir vibracions i el nivell sonor.

La transmissió primària es per cadena, transmetent el moviment a un canvi de marxes de quatre relacions, sis a la versió original italiana, mitjançant un embragatge de discs múltiples en bany d'oli. El tub d'escapament, tipus bufanda, segons les tendències, proporcionava un so atractiu però gens escandalós.

En conjunt resulta un motor amb una àmplia gamma de revolucions utilitzables, quasi una moto de trial, arrancant la potència de forma progressiva des d'un règim molt baix fins al màxim. El bastidor està format per un quadre a doble bressol amb tubs de secció cilíndrica i reforços molt amples en tots els

MOTOS QUE VAN FER HISTÒRIA: GILERA GR2

possibles punts crítics. El basculant posterior està fet amb material cromo molibdè amb lleugers reforçament longitudinals. La forquilla davantera és una "Betor" telescòpica hidràulica amb ampolles reforçades longitudinalment, acordions de goma, protectors i un recorregut de 123 mm. . Per altra banda els moviments del braç oscil·lant del darrera són controlats per uns amortidors hidràulics "Betor", de molla a la vista i 65 mm. De recorregut. Un conjunt que difícilment es trobava en altres vehicles similars, els quals complien perfectament les seves funcions tant sobre l'asfalt com fora del mateix i absorbeixen la totalitat de les irregularitats que es presentaven.

Com a tensor de la cadena, a l'eix basculant es va muntar un rodets de "nylon" de gir lliure. Els frens, ambdós cònics, només mereixien elogis per la seva suau progressivitat i energia, no exempts de dosificació i difícilment bloquejables, el que els va portar a ser adoptats per models de major cilindrada d'altres marques. Les llantes eren les conegudes

"Akront" d'alumini amb perfil que rebutjava el fang i pneumàtics de tacs.

La proliferació de materials plàstics, polietilè irrompible va ser molt àmplia incorporant-se a la placa porta fars, dipòsit de combustible, plaques laterals porta números i eficaces i indestructibles parafangs. L'acabat es realitzava en tonalitats plata, vermell i negre, que barrejat a la seva agressivitat li configuraven un aspecte molt atractiu.

El manillar, amb barra de reforç, es presentava en acabats negre mate; el selló, sense arribar a ser de dues places, estava farcit d'abundant i excel·lent espuma i unes llums escasses però normals en aquest tipus de vehicle, amb reixeta protectora a la llum davantera completaven el conjunt de característiques d'aquest GR2 de "Gilera", pràcticament, aleshores, el ciclomotor més car del mercat nacional, però també un dels més bonics i indubtablement amb unes característiques de qualitat i acabats que compensaven aquest preu superior.

GALERIA DE CAMPIONS: KLAUS ENDERS

De nou obrim la nostra galeria per mostrà la trajectòria de un altre gran campió que pot ser desconegut per la afició actual, i que va ser guanyador de sis títols mundials de la categoria de sidecars els anys 1967, 1969, 1970, 1972, 1973 i 1974 passant a ser el sidecariste amb mes títols del món

Klaus Enders va néixer a la ciutat alemanya de Giessen, molt a prop de Frankfurt, iniciant la seva trajectòria com a pilot solitari amb una BMW bicilíndrica horitzontal sense cap resultat positiu, però un amic li va deixar el seu sidecar BMW i en aquesta categoria va classificar-se en una honrosa quarta posició. Un any mes tard se li presentava la gran ocasió que esperava quan Friedel Munch li va cedir una Norton Manx de 500.

Com a pilot va madurar ràpidament aconseguint un segon lloc al circuit de l'Avus de Berlí i aconseguint la victòria en el de Núrburgring.

L'any 1963, queda campió alemany de la categoria 250c.c. aconseguint el seu màxim nivell com pilot solitari. Al mateix temps va posant a punt el seu sidecar Horex, i en una prova internacional, es classifica quart per darrere dels prestigiosos de les tres rodes que eren Max Deubel, Florin Camatias i Georg Auerbacher.

La ràpida ascensió d'Enders al món del sidecar, va ser al 1964 al comprar la BMW de Hahn Ludwig i que Dieter Busch, un famós preparador, li va construir un competitiu sidecar. Els resultats van ser excel·lents i Enders inicià la seva participació en el campionat del món de 1966, debutant en el Tourist Trophy de l'Illa de Man, portant com a "paquet" a Ralph Engelhardt, adjudicant-se la victòria en la categoria de debutants.

Aquell primer any, Enders es classificà cinquè en el campionat mundial i al 1967, la parella conquereix el primer títol mundial.

GALERIA DE CAMPIONS: KLAUS ENDERS

Al 1968, el duo Alemany, amb un sidecar de nova estructura, però sempre amb motor BMW, estableix la volta ràpida a l'illa de Man, a una velocitat de més de 150 Quilòmetres per hora de mitjana, però no pot obtenir el títol a causa d'una avaria mecànica.

En aquells moments, Enders era pràcticament imbatible i es coronà campió de 1969 i de 1970, sense cap opció pels seus rivals.

L'any 1971, Enders va anunciar que deixava les tres rodes per passar-se al automobilisme. Aquesta decisió va durar solament un any i al 1972, el pilot alemany tornava als circuits, amb el que havia estat el seu primer amor en el món de la velocitat i amb mecànica renovada, sempre BMW i per descomptat, acompanyat del seu amic i "paquet" Ralph, i de nou el títol mundial retorna a la parella.

Durant aquest temps havien aparegut en competició, noves màquines equipades amb motors König i Yamaha, però Enders i BMW,

continuaven amb superioritat i el títol de 1973, torna a posar les coses al seu lloc.

Des de l'inici de 1974, les màquines de dos temps Yamaha, es mostraven molt competitives, però Enders i la seva experiència eren intractables i el títol torna a ser pel conjunt alemany, que va ser l'últim de la seva trajectòria esportiva.

De totes maneres, l'última temptativa del pilot alemany va ser al 1976, participant amb un sidecar Yamaha de quatre cilindres, a la prova inicial del mundial, al circuit de Le Mans: es va classificar en tercer lloc, i a mes, degut a unes desavinences amb al seu manager, va decidir abandonar definitivament el motociclisme de competició.

L'impecable estil de Klaus Enders i l'habilitat àgil i segura de Ralph Engelhardt continua en la memòria dels bons aficionats a les competicions de sidecars.

Escrit per Francesc Segué

remi
rent, sl

t 93 875 22 99*

Servei Post-venda

Camí de la Cova, 3 08240 Manresa
c-e remirent@remirent.com

III PUJADA EN COSTA MOTOS / QUADS MARGANELL - CAN MASSANA 21/09/08 Campionat de Catalunya

Jaume Sureda (foto), amb la seva Aprilia 1000, va quedar a un segon i mig de la victòria final

Benvolgut amic i soci, una vegada més farem servir la dita dels pagesos, ja en tenim una altra al sac, per referir-nos a la prova que vam organitzar a Marganell – Can Massana, i que serà l'última de la temporada. del Campionat de Catalunya de Pujades en Asfalt.

En l'apartat del muntatge, tota la pujada va gaudir d'unes immillorables mesures de seguretat, amb les corbes ben protegides, i amb uns controls molt ben marcats. Aquesta virtut va sent habitual en les proves organitzades pel Moto Club Manresa, i això que no vull ser pedant, ara, en la vessant negativa, dir-vos que, com sempre, érem quatre, si, si, ni un més, ni un menys, quatre persones treballant que en total fèiem la suma de 215 anys i aquest fet habitual, comença a cremar, i sobretot, perquè després a la foto hi sortim tots, i no vull esplaïar-me més en aquest assumpte, amb això crec que queda tot ben entès, pel qui ho vulgui entendre.

El dia de la cursa va començar tot dins l'horari previst, senyal de que la gent estava fent bé la seva feina. La prova constava de dues pujades d'entrenament, que la primera es va tenir que aturar al cap de poc per una incidència sense conseqüències sèries pel pilot. Un cop vàrem reemprendre els entrena-

ments, tot va anar força bé menys pel pilot local Sergi Garcia, que va tenir problemes amb la màquina, i no va poder fer les pujades de la cursa. Ja es va començar a veure des d'un principi com serien els resultats finals, ja que els temps estaven molt ajustats amb els tres primers, Jordi Casajuana, pilot de Castellbell i el Vilar, Miguel Ángel Murillo, de Valldoreix, i Jaume Sureda, provinent de les terres de Girona. La categoria 2 va ser amb la que es va començar la Pujada, són pocs els qui hi participen, però no per això vol dir que no vagin pel bon camí de fer alguna cosa més gran. Cal destacar a en Sergi Colomer, corredor del Bages, com també ho són, en Joan

Els dos sidecars participants, esperant la sortida

III PUJADA EN COSTA MOTOS / QUADS MARGANELL - CAN MASSANA 21/09/08 Campionat de Catalunya

Traçant una corba a l'estil Cross, tot s'hi val.

Ribera i en Àlex Ramon Boleda, corredor d'El Bruc, que amb la seva Beta 70, va molt ràpid.

La categoria 3 tenia un nom, Miguel Àngel Murillo, i no va defraudar, va guanyar amb una diferència de temps en vers al segon de més de 6 segons, entre el segon i el tercer va estar molt més renyida la cosa, ja que només els va separar unes dècimes de segon, Carlos Morales de Manresa i Carles Golano de Barcelona.

La categoria 4 aquesta vegada no va tenir la participació del pilot Jordi Gras, ja que aquesta carretera és molt ràpida per les característiques de la seva moto, però no per això, no vàrem tenir la participació de dues màquines iguals, dues KTM.

La categoria 5 només hi va haver un participant, en Josep Brunet de Manresa, que amb la seva BMW Trail, no ho va fer gens malament.

La categoria 6 tenia tres noms, J. Casajuana, Jaume Sureda i Antoni Guix, i en aquest ordre van acabar classificats. Cal dir, que el pilotatge de tots tres és molt lloable ja que condueixen unes motos d'una potència molt elevada i que de vegades costen molt de controlar. Jordi, aquí jugaves amb avantatge. Jaume, tens un mèrit afegit, per la màquina que portes i com la portes, "chapeau", si l'any que ve ho tornem a fer, t'esperem. Guix, aplica't una mica més, perquè si no en "Pitu" t'afagarà aviat.

En la categoria 7, la de les clàssiques petites, va ser cosa de tres, en Blas i els Quims, que curiosament, representaven les tres mar-

El revirat traçat és un alicient pels motoristes

ques espanyoles, que en els seus temps, dominaven el mercat, Bultaco, Montesa i Ossa, i el qui es va emportar el gat a l'aigua, va ser en Blas Sanchez amb una Montesa.

La categoria de les clàssiques vàrem tenir la participació de la Norton 750cc., d'en Pere Auradell, que la tenia en un estat impecable i que amb els seus tub d'escapament, es feia sentir un bon tros abans d'arribar on eren els espectadors. Per cert, parlant del públic, vull comentar que cada vegada és més conscient del perill, i es col·loca en llocs més segurs, tret d'una excepció, aquesta es va produir en la zona del control 2. Els altres dos participants d'aquesta categoria que van compartir podi junt amb en Pere van ser; Joan Navarrete, amb una Bultaco 370 i Lluís Mengual amb idèntica moto.

La categoria 9, la dels Quads xics, una vegada més va estar dominada pel "peque"

Una bona sortida es bàsica per fer un bon temps

III PUJADA EN COSTA MOTOS / QUADS

MARGANELL - CAN MASSANA

21/09/08 Campionat de Catalunya

Els aficionats al motor gaudeixen d'aquestes espectaculars curses

L'onzena i última categoria és la dels side-cars, habitualment poc concorreguda, però no per això, menys espectacular, no em trec del cap la manera que té el co-pilot de sortir de la plataforma per traçar millor les corbes, tocant, fins i tot, el cap amb el terra. L'equip format pel pare i el fill Jara, de Sant Boi, van guanyar, amb la seva Sanglas Yamaha, quedant segons, la parella González, de Vilanova i

Ivan Torralbo, de Cubelles, que amb el seu Suzuki va fer gaudir al públic assistent. El segon lloc va ser per en Pere Gironès, de Platja d'Aro i el tercer lloc el va ocupar en Joan Lluna, de Sant Fruitós de Bages. Van disputar una cursa molt renyida, mostra d'això són les diferències entre ells, que no van ser de més de mig segon.

La categoria 10, la dels Quads grans, la va guanyar en Joan Gutiérrez, de Manlleu, amb una Yamaha 450, segon va ser en Ruben González, d'Ullastrell, amb una Suzuki 450, i seguint-lo molt de prop, i en tercer lloc, va quedar en Manel Molina, de Terrassa, pilotant una Yamaha 660 Rap.

conduint una Honda CBR 600.

Bé, només em quedar per dir que la participació, va ser menys de la que haguéssim volgut tenir, però la raó l'hem de donar a la duplictat de proves en la mateixa data, una de Supermotard, que es va fer a Vic, i una altra de resistència de Quads, que van fer a Girona. Es clar, es vulgui o no, la gent es reparteix per les diferents opcions, i es perd participació.

Per finalitzar, vull donar gràcies a tothom que fa possible tirar endavant les pujades, i sobre tot a la gent gran del Moto Club Manresa, que, encara que de tant en tant critiquin una mica, ho fan d'allò més be, però recordem-ho, sempre es pot millorar..

Quads a plena velocitat en els viratges.

El sidecar traçant espectacularment la corba

ARTICLE D'OPINIÓ: UNA CURSA PER LA VIDA

Hi havia un savi, no us sabria dir exactament quin d'ells, que assegurava amb tota la complaença d'una veritat absoluta que el fet de néixer es començar a morir. Aquesta màxima, irrefutable per altra banda, pot tenir diverses interpretacions que van des d'un saludable sentit del humor, per tal de treure ferro, fins a la indefugible i inevitable, finalitat que a tots, fins i tot als que no s'ho creuen, ens espera. Diuen que morir forma part de la vida, potser sí, no seré pas jo qui negui filosofades de gent assenyada, però estareu d'acord amb mi, que és, com a mínim, una manera molt bèstia de viure. Agafar-ho amb sentit del humor costa bastant però es possible, seria com certificar aquell

dogma de fe, que contempla que la principal causa dels divorcis no es altra que els casaments. Si la gent no es casés no es divorciaria, i per la mateixa regla de tres, si la gent no naixés no es moriria. Absurda lògica, però inqüestionable, i amb això no vull entrar en temes de caire moral ni religiós. Que cadascú interpreti el sentit de l'humor d'alguns com aquella peça que els hi fa falta per somriure una miqueta més cada dia.

La vida, en definitiva, es una cursa desesperada fins a la meta. Si el nom de la meta us fa esbarronar, li podeu dir de moltes maneres: traspàs, absència, una altra vida, etc.. però en definitiva, estem en aquest món, que de moment és l'únic que

coneixem, barallant-nos, trepitjant i sent trepitjats, volem sempre una mica més del que sigui, però que coneguem i si ens aventurem a quelcom desconegut, és imprescindible que sigui material. L'esperitualitat i l'esperança en el trofeu que ens puguin donar quan arribem a la meta, no ens preocupa, ans al contrari, ens treu de polleguera que la benzina que ens fa moure no tingui l'índex d'octà necessari per ser encara, més ràpids per arribar primer...a on? A la fi. Trista, crua i dura.

Alguns tenen la sort, quan estan a la última corba del circuit, d'adonar-se'n que quan hagin traspassat la ratlla que diu prou, ja no hi hauran més competicions, que tot l'esforç

previ és l'únic que s'enduran al podi i que només gaudiran d'allò que la seva consciència els hi faci recordar com a coses, moralment parlant, ben fetes. Tot el mal que hagin ocasionat les seves passions més traïdores, com a condició humana son inevitables, l'enveja, les malaurances desitjades als contrincants, i totes aquelles petites coses que remouen els esperits més valuosos, és just al moment de passar la ratlla que delimita la fi, quan s'han de rectificar, ni que sigui en la fugacitat d'un pensament de penediment. Ja després tothom dirà que la cursa de la teva vida ha estat perfecta. Tornariem a fomentar enveges, respectes, crítiques i ajuts, però això ja seria la cursa d'un altre participant. La nostra ja haurà arribat a la fi.

ROSET

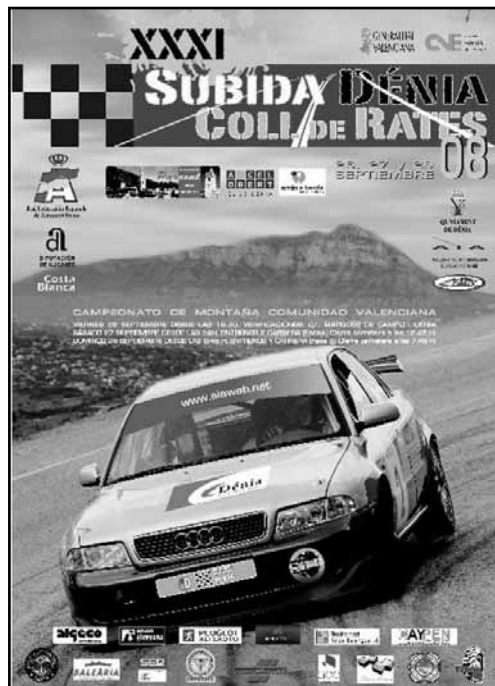
Passeig Pere III, 83, entl. 1a
Tel. 93 874 36 00
Fax 93 874 00 55
08242 Manresa
e-mail: grosset@mugenat.es

Plaça Clavé, 9
Tel. 93 833 17 51
Fax 93 833 21 54
08295 Sant Vicenç de Castellet
e-mail: grossetstvc@retemail.es

- GESTORIA
- ASSESSORIA
- ASSEGUANCES
- FINQUES
- SERVEIS JURÍDICS

XXI SUBIDA DÉNIA-COLL DE RATES:

26-27-28 de SETEMBRE de 2008

Hola companys sóc en Altimira, que a petició d'en "Milio", us portaré amb mi a l'última cursa del Campionat de Muntanya a Dénia-Coll de Rates.

Per assabentar-vos una mica en el tema,

us diré que consisteix, més o menys, en la Pujada a Sant Mateu, però una mica més, diguéssim, inflada.

Bé, sortim d'aquí el dijous al migdia, furgoneta carregada a "tope" i remolc amb el CM Bango, en que jo participo, una barqueta tubular, carrosseria de fibra, motor moto Suzuki 1000, bé, això els més aficionats ja ho sabeu, cinc hores de viatge fent de copilot, doncs conduïx la meua dona l'Alba (jo em reservo per la cursa, je, je...) i arribem a Dénia, a l'hotel, que encara es clar, i aprofito per anar a fer unes passadetes al tram, no estic pas sol, doncs, al ser Campionat d'Espanya de cotxes i de barquetes CM, tota la setmana està molt concorregut, personatges com López Fombona o Lluís Flores en turismes i multitud de boixos pilots de CM es dediquen a fer-hi tantes passades com poden; a mi la nit m'agafa amb tres o quatre i cap a l'hotel, que demà serà un altre dia.

El divendres al matí, ja més descansat i amb el cap més clar, torno cap al tram on espero trobar-me amb els companys de marca, amb els que pugem junts en un turisme i anem comentant traçades, marxas, desenvolupaments i xafarderies varies. Allà, em trobo amb en Martínez, campió de Catalunya, en Martínez segueix el campionat com a

El Bango conduït per en Fernando Altimira, soci del Moto Club Manresa, en una cursa d'aquest any

XXI SUBIDA DÈNIA-COLL DE RATES:

26-27-28 de SETEMBRE de 2008

José Antonio López-Fombona (Audi 4), 3er- fase A, i 1er - fase B

Peugeot WILD CARS, Porsches, Seats Leon WILD CARS i uns quinze CM de nova generació, fan molta patxoca.

Quant per fi obren el parc, retirem els cotxes i cap a sopar amb la colla, catorze o quinze a la taula, ens retrobem amb gent de tot arreu. El "Jefe" Bango, que presideix, en Roman, campió d'Andalusia i oficial de la seva marca, en Molina, andalús, en Sanmartín (el Doctor) és metge cirurgià del cor i és del País Basc, en Fernández, campió de Cantàbria i també se'ns afegeix Héctor Valdés, corredor de la competència, amb el Silver-Car, i

corredor oficial de la marca catalana Speed-Car, fabricada a Lleida i tenim molt bona relació tant amb ell com amb els seus mecànics. Bé, cal dir que l'ambient que tenim a les pujades, és dels pocs que potser queden, on l'amistat i el bon "rotllo", estan presents en qual-sevol moment, tant a peu de cursa, per donar-vos un cop de mà si fa falta, com quan ens trobem al vespre, després de sopar i prenem més copes. El matí es fa curt, però jo tinc que aprofitar-ho, doncs aquesta tarda tinc verificacions i al contrari que els pilots oficials, que poden seguir entrenant, jo no tinc el mecànic per passar-me-les i tenim d'anar-hi jo i l'Alba, un pal, doncs ens ocupa tota la tarda, fins a les 9 del vespre, ja que l'organització munta el parc tancat en el passeig principal de Dènia, un parc, que la veritat, queda molt bé, 70 o 80 cotxes i CM de lo milloret d'Espanya, amb Audis,

es clar, mecànics i senyores corresponents, menys el meu mecànic, en Toni Bernat, que arribarà demà al migdia, ja que la cursa comença a les 3 de la tarda.

Ens portem tots molt bé, i per allà a les dotze i escaig, quan ja ens fan fora del restaurant, ens n'anem a dormir a l'hotel. Ai, Guitart, Guitart, com et trobem a faltar, doncs quan corria en Guitart, doble campió de Catalunya i

Company d'equip de Fombona i amb un Audi 4, també, quedà 2on

XXI SUBIDA DÉNIA-COLL DE RATES:

26-27-28 de SETEMBRE de 2008

El balear Pedro Roca (Silver Car) aconseguí la victòria en la Fase B

subcampionat d'Espanya, la nit del divendres podia ser molt llarga, donat que el dissabte al matí, els corredors poden dormir fins al migdia, ja que està terminantment prohibit entrenar el tram.

Bé, per als que l'assistència ens la tenim que fer nosaltres, el dissabte al matí, es dia de feina. Llevar-se sobre les 9 i cap al tram a muntar la paradeta, carpes, cotxe, eines, rodes... El parc de treball és un bullici, jo, per antiguitat i, cal dir-ho, per la bona amistat que m'uneix amb en Bango, "el Jefe", col·loco la meua carpa a continuació de les del camió oficial, i al mateix temps que sis o set Bangos, junts fan bona presència, a mi em beneficia el poder estar amb ells.

Ja tenim el "Xiringuito" muntat, hem engegat el cotxe, posat el desenvolupament que creiem més adequat, omplert el dipòsit de benzina i a esperar. A esperar sota la carpa, doncs el temps està molt complicat, pluja de bon matí, a parat una estona, sembla que vol escampar, però el terra està molt moll i decideixo saltar-me els entrenaments lliures, a l'espera de la millora en el temps. M'arriba en Toni, el meu mecànic, i sembla que això s'està assecant una miqueta, decidim sortir amb slicks als entrenaments oficials, i doncs si, l'hem endevinat, després d'uns grans ensurts, doncs hi ha zones on encara està molt moll, comprovem que la decisió ha estat encertada, el setè lloc de la graella de quinze CM, el

millor lloc que aconseguirem durant tot el cap de setmana.

El terra es va secant i ens posem a punt per la primera carrera oficial del dissabte, deixem el desenvolupament tal com està, doncs creiem que el tenim encertat, verifiquem pressions de pneumàtics, escalfem motor i, ja toca sortir.

En la cursa ja no arrisco gaire, doncs ja no m'ho prenc com abans, penseu que havia arribat a fer dos cinquens llocs, davant inclòs d'algun equip oficial, i això es nota en els temps. Bé, de totes maneres, aquell mal de panxa que t'empaita fins que

no has pres la sortida, sempre hi és present, encara que més atenuat. I quan parlem del Campionat d'Espanya, doncs aquí el més ximple fa relloctges, i en la categoria Barquetes CM, està molt ajustat, els corredors ja són molt joves i les marques van a sac.

La sensació que tens abans de començar, quan poses primera i deixes l'embragatge, alliberant aquests 180 cavalls, per 450 Kg. de pes, s'esvaeix per deixar pas a dos minuts de bogeria, portar un CM és adrenalina pura, acceleracions, frenades, canvis, tot a un ritme vertiginós i estressant, tant, que quan creues la meta d'arribada, no sents ni el cos, quedes tan relaxat que sembla que flotis, quina passada. La suor dins el casc, les mans fredes, i la sensació de; uff! ja soc a dalt, menys mal, cap

2ª posició fase B, Oscar Palacio (Silver Car)

XXI SUBIDA DÉNIA-COLL DE RATES:

26-27-28 de SETEMBRE de 2008

Egoi Eder Valdés (Silver Car), en 3ª posició de la fase B

topada, cotxe correcte, engego el ventilador i deixo refredar una mica el motor, posant-me a la fila i sortint del cotxe per comentar amb els companys que van arribant, com els hi anat. Però aquesta primera cursa del dissabte, que s'ha començat, ens ha ofert unes sorpreses que han afectat als dos pilots oficials, que es disputen el subcampionat, el campió ja és en Pere Roca. La sorpresa, per desgràcia, ens l'ha donada en Martínez, que ha estampat de mala manera, el seu CM en un terraplè i l'ha deixat tan tocat, que es perdrà la cursa de diumenge. I, entre treure el cotxe i baixar-lo, el temps ha empitjorat, obligant a en Roman i a en Oscar Palamós, a pujar amb el terra moll, fet que els ha perjudicat el seu cronometratge, deixant-los sense punts i esperant, amb les espases ben altes, l'endemà diumenge.

En Egoi Valdés guanyava aquesta cursa del dissabte, en la que jo, finalment, vaig quedar vuitè. En turismes, l'Audi A4 d'en Fombona, ja campió, fou relegat al tercer lloc, pel Mitsubishi Lancer Evo d'en Kraim Achim, alemany establert en aquesta població, i també pel Porsche d'en Manel d'Avinyó. En l'apartat de vehicles històrics, en Clemente, amb el seu 124 ex-oficial Zanini, va batre a tota una "troupe" de Lotus anglesos, que donen color a aquesta categoria.

Després de deixar el CM dins la carpa del camió oficial de Bango Racing Cars, i d'una bona dutxa a l'hotel, vaig a sopar amb el meu

mecànic, en Toni, i cap a dormir d'hora, doncs el diumenge, les operacions comencen a les 9 el matí, i a les 7 ½ ja tenim que anar a muntar la paradeta.

Pluja i més pluja, truquem als nostres amics que estan aquí, a Catalunya, fent La Pujada a les Maioles, del Campionat de Catalunya, i ens diuen que ells gaudeixen de sol i més sol. Renoi! Per no dir res més gros, sembla que aquest cap de setmana, aquí, al País Valencià, ens ha tocat.

Avui si que està la cosa negra, i plovent com està, em torno a saltar els entrena-

ments lliures, no està el pati per arriscar-se a una sortida de pista estavellant el cotxe. Consulto amb el "jefe" Bango i arribem a la conclusió, que en els entrenaments oficials, puc prendre la sortida, i si ho veig molt malament, em puc parar a mitja pujada.

Prenc la sortida amb el terra completament xop, i els slicks, aquesta vegada decididament, no són l'opció. Faig tota la pujada esquiant, i quan dono gas, em sembla que patini l'embragatge, quan, el que realment passa, és que les rodes del darrera giren boges sense avançar. Classificació: l'onzè i gràcies. Tinc el consol que, al menys, el cotxe no l'he "tocat", cosa que el campió, en Roca, no podrà dir, doncs en aquests entrenaments ha fet sinistre, encara que, treballant a tot drap, els seus mecànics poden deixar el cotxe

Segon lloc fase A, Pancho Egózkue (Speed Car)

XXI SUBIDA DÉNIA-COLL DE RATES:

26-27-28 de SETEMBRE de 2008

Manuel Aviñó (Porsche 997 GT3), 2on Fase A

a punt, per la mànegua de la carrera.

Inflem un xic més els pneumàtics i muntem un desenvolupament més curt i sembla que vol sortir el sol, traiem les tapes del cotxe i deixem que l'astre rei ens faci les funcions d'escalfador de rodes, però prou feina té en intentar assecar el terra, que desde primera hora ha estat moll i més moll.

Arriba l'hora de la cursa i encara que quedin moltes zones molles i la temperatura de 10, 12 graus, no doni cap mena de confiança, tenim que muntar slicks i provar-ho. Quan prenc la sortida, ja noto que l'adherència no és com la d'ahir a la tarda, el cotxe llisca de les quatre rodes en la ràpida i els pedaços de l'asfalt, que és més nou, patinen molt, està la cosa realment delicada i no és una situació en la que em trobi còmode, doncs he fet vots de seny, no obstant, intento fer una pujada raonada i, així i tot, pam! toc de la llanta al guarda rail, en la frenada d'una ràpida de 6ena a 2ona, amb pedaça de quitrà inclòs, col·loco una roda sobre l'asfalt nou, i l'altra sobre el vell, aconsegueixo frenar, però es desestabilitza el cotxe i em col·loca a prop del rail, quan tiro de volant, per entrar el cotxe, patina i tinc un toc, que, pel que després s'anirà veient, és "pecata minuta". Estic molt a prop de l'arribada i no noto cap problema dels esperats, punxades, vibracions, no, no res, arribo a meta i... merda, he perdut una posició, ara sóc novè, però quan comencen a arribar els qui han sortit immediatament darrera meu, comencen els accidents, i es que, voler buscar els límits amb el terra en aquestes condicions i amb slicks, és molt perillós. En Molina, l'andalús, en la mateixa corba que jo he tingut la topada, ell ha frenat sobre el quitrà nou i s'ha estampat,

directa i frontalment. Sense temps de parar la cursa, en Fernández, el càntabre, se'n va a l'agricultura, com sol dir en Nieto, i ara si, es para la cursa per treure els cotxes. I, mira per on, al contrari que ahir dissabte, el cel es mostra generós i, mentre estant traient els cotxes, el quitrà es va assecant i propicia que tots els que prenen la sortida a continuació, ho tinguin d'allò més bé.

Victòria pel campió mallorquí Pere Roca, seguit per l'Oscar Palacio, el campió asturià, que amb aquest segon lloc assoleix el sub-campionat estatal, relegant al nostre company de marca i campió andalús, Roman a la tercera plaça, fet que deixa una ambient moix al nostre box, però bé, les carreres són així.

En turismes, aquest cop, sí que el campió Fombona arrasa, i els Audis imposen la seva cavalleria, ja que Fernández Jou, queda segon i Borreguero tercer, tots dos amb Audi.

A nosaltres ja només ens queda recollir i abans de tornar cap a casa, que carai, fem un bon dinar amb en Toni i la seva senyora, i així, el viatge és fa una mica més passable.

Ja s'ha acabat el campionat i sembla que ens quedem una mica orfes. Penses; no ens en queda cap més? no ens tornarem a veure, amb els amics i companys, fins d'aquí a sis mesos?, i t'entra una espècie d'enyorança, que haurà d'anar passant, intentarem treure'ns el "mono", anant en alguna prova de les que encara queden de Regionals, a veure si puc convèncer al meu mecànic i a algun amic corredor, bé ja ho veurem.

Fins un altre companys, salut i benzina.

Escrit per Fernando Altimira

Kraim Achim (Mitsubishi Lancer Evo VIII), inesperadament, fou primer en la Fase A.

RACÓ DEL POETA

Josep Carner

POEMA DE JOSEP CARNER (1884-1970)

No té gaire a veure amb el motorisme, però heu de saber, que dintre de cada persona, hi ha un cant de poesia, encara que, exteriorment, no ho vulguem reconèixer.

RECANÇA

*Qui sentís, renovellat
per la bruixa entesa,
aquell gust precipitat
de la jovesa
pluja i vent arremorat
i l'acàcia en tot esclat
i deixant per l'empedrat
tanta flor malmesa!
Ah, l'anar sota l'aiguat
com fent-li escomesa,
d'un sonet, mig començat
en l'embriaguesa,
i amb paraigua foradat,
i la lluna pel forat
i rient al meu costat
una noia encesa!*

RACÓ DEL SIBARITA: RECEPTE DE CUINA

El restaurant Mos ha tingut la deferència de col·laborar amb la revista del Moto Club Manresa, amb aquesta recepta de cuina, creada pels seus cuiners Maria Garcia i Sergi Costa.

Moto Club Manresa els hi agraeix aquesta col·laboració i espera que, aquests joves cuiners, ens puguin oferir més receptes de la seva creativa i gran cuina.

Gràcies

RECEPTE:

Maria Garcia i Sergi Costa
Restaurant MOS
Plaça Major,13
938726120
Manresa

INGREDIENTS:

100gr de fruits vermells
4 porcions de filet de 180gr
4 làmines de pasta wanton
100gr formatge per fondre
200gr vinagre de módena
25gr gerds
75gr sucre moreno

EL LABORACIÓ

Agafem els fruits vermells i els posem al forn a 80º centigrads, unes 3 o 4 hores, després triurem i reservem.

Bullim les làmines de pasta wanton, un minut i mig i reservem amb aigua abundant i gel, per tal de parar la cocció.

Posem el vinagre en una reductora, el sucre i una mica d'aigua, els gerds i deixem fins a obtenir una textura de caramel.

Agafem el formatge, el desfem i fem boles, que posarem dins de cada pasta wanton, tan-

cant-los amb forma de ravioli, que després posarem al microones, uns 20 o 30 segons.

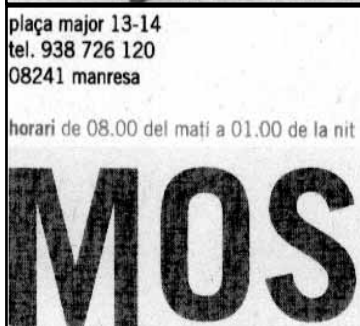
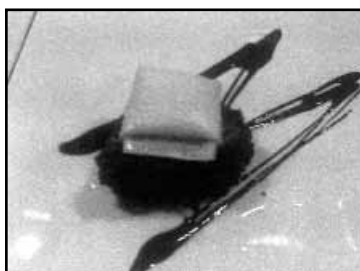
Marcarem els filets a la planxa ben forta, ja que així, evitarem que deixi anar les seves propietats.

EMPLATAT:

Rebossem el filet pels costats amb la pols de fruits vermells deshidratats. Dibuixem una M amb el vinagre de Módena i després posem el filet al centre i posem el ravioli calent per sobre.

ORÍGEN DE LA RECEPTE

Maria va tenir la idea de barrejar aquesta sèrie d'ingredients, ja que, amb el formatge, el filet i l'acidesa dels fruits vermells, s'aconsegueix una barreja de gustos interessants. L'única funció després, va ser crear el plat, buscant la combinació perfecta dels ingredients.

3 HORES RESISTÈNCIA ENDURO: 5/10/2008

OFF ROAD MEMORIAL ALBERT FRANCH

L'espectacular sortida dels motoristes en aquestes 3 hores de resistència Enduro.

El passat dia 5 d'octubre es van celebrar les 3 hores de Resistència OFF ROAD de Sallent, amb un extraordinari èxit tant de públic com de participació de pilots, i que van organitzar els amics de la Moto de Sallent amb la col·laboració, en la part tècnico-admi-

nistrativa, per part del Moto Club Manresa.

Aquesta prova es feia en memòria del corredor sallentí, Albert Franch, que una malaltia se'l va endur en plena joventut i en el moment més àlgid de la seva carrera, que el van fer diferent.

Les condicions del terra eren les ideals

Els motoristes van rendir a un alt nivell

3 HORES RESISTÈNCIA ENDURO: 5/10/2008

OFF ROAD MEMORIAL ALBERT FRANCH

La cursa va resultar ser de lo més espectacular, amb salts que feien aixecar les motos uns metres del terra

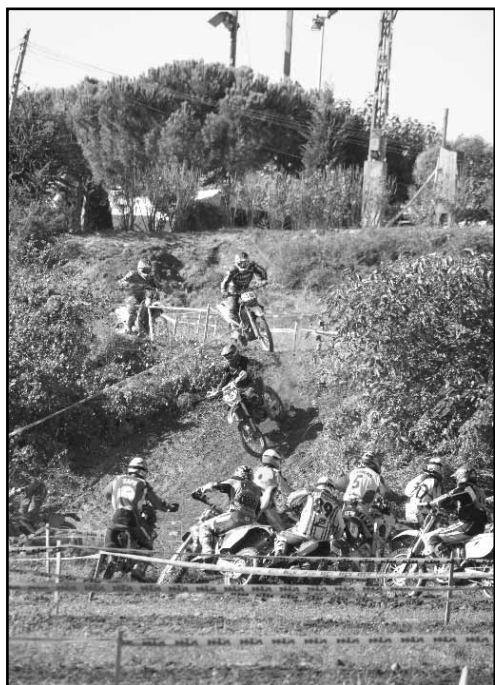

La prova va ser entretinguda, i hi van participar 46 equips de dos corredors cada un, els quals, van elogiar el treball organitzatiu i les magnífiques condicions en que es van trobar

el terreny, doncs va ser regat en la seva mida justa, el que va representar, que no s'aixequés gens de pols, que és el més dolent pels corredors.

Tots van quedar contents i vàrem quedar per l'any que ve, repetir-ho i incloure-ho dins el campionat de Catalunya en l'especialitat de resistència.

Per la part que pertoca al Moto Club Manresa, estem contents d'haver col·laborat en aquesta prova, i deixem constància de que ens agradaria tornar-hi.

Moments d'overbooking en algunes corbes

Van haver-hi molts freds a frec durant la cursa

CAMPIONAT CATALUNYA CLASSIC REGULARITAT 2008: 9ª Prova: VIII Ral·li Clàssic de Santpedor 6/09/08

Els Serracanta, primers amb aquest Mini Morris

Els Morera, segons Scratx amb aquest Seat 127

Moto Club Manresa va organitzar el dia 6 de setembre la novena prova del campionat català de regularitat, amb 42 equips inscrits i un recorregut de 160 quilòmetres, dels quals 100 quilòmetres, eren cronometrats. La cursa estava dividida en 5 trams, amb sortida a Santpedor, mitja part a Cambrils i arriba al complex turístic de Can Puig de Solsona.

Els 5 equips que participaven pel Moto Club Manresa van

tenir una actuació molt destacada: El primer d'ells es va classificar 19é scratx, i va ser l'habitual del campionat, en Ramon Martí Solé, amb el seu Talbot Samba, i que, com a navegant, tenia al debutant Ramon Santamaria

Rodellas, el segon equip va ser el

format per Laura Benito

Pasquet i Ramon

Serra Usón, amb un

Seat 1430, i que van

quedar classificats

22é scratx, el tercer

era el format per en

Joan Espelt

L'equip format per en R.Martí i en R.Santamaria, conduint l'habitual Talbot Horizont van quedar 19ens

CAMPIONAT CATALUNYA CLASSIC REGULARITAT 2008: 7ª Prova: XII Cucafera Clàssics 31/05/2008

Benito i Serra, del Moto Club, amb el seat 1430

Casulleres i en Llorenç Camprubi Puig, que, amb un Alfa Romeo, es van classificar 28é scratx, el quart equip era el format per en Francesc Cobo Cisa i en Martí Cobo Urgelles, amb un Porsche 924 i que es va classificar el 31é scratx, i el cinquè i últim equip del Moto Club en aquesta cursa, va ser el format per Roland Troy Castel i Pere Guardia Vila, amb un Ford Capri que es va classificar 41é scratx.

Francesc Cobo i Martí Cobo, amb el seu Porsche

La cursa es va decidir en l'últim moment a favor de l'equip format per Jordi Serracanta Domenech i Miquel Serracanta Codol, conduint un Mini Cooper, penseu que, els cinc primers classificats van quedar separats per només 9 dècimes de segon en la classificació final, el que demostra la gran igualtat que existeix en el campionat, en el que, una petita errada et fa caure varis llocs en la classificació

L'equip d'en Espelt i Camprubi amb Alfa Romeo

Troy i Guardia, del Motoclub i el seu Ford Capri

RESULTATS del Ral·li Clàssic Santpedor

Classe F: 1er	M. Brunells – E. Tortosa	Mini Morris 1275	11,7 punts
Classe F: 5è	L. Benito R. Serra	Seat 1430	39,7 punts
Classe G: 1er	J. Serracanta – M. Serracanta	Mini Cooper	7,0 punts
Classe G: 17è	J. Espelt – J. Camprubi	Alfa Romeo	72,1 punts
Classe G: 20è	F. Cobo – M. Cobo	Porsche 924	203,9 punts
Classe H: 1er	J. Gubern – J. Pallerols	BMW 323i	7,6 punts
Classe H: 6è	R. Martí – R. Santamaria	Talbot Samba	22,6 punts
Classe H: 9è	R. Troy – P. Guardia	Ford Capri	1082,5 punts
Scratx: 1er	J. Serracanta – M. Serracanta	Mini Cooper	7,0 punts
Scratx: 2on	J. Morera – O. Morera	Seat 127	7,4 punts
Scratx: 3er	S. Tallada – T. Bago	Golf Mk1	7,5 punts
Scratx: 19è	R. Martí – R. Santamaria	Talbot Samba	22,6 punts
Scratx: 22è	L. Benito – R. Serra	Seat 1430	39,7 punts
Scratx: 28è	J. Espelt – L. Camprubi	Alfa romeo	72,1 punts
Scratx: 31è	F. Cobo – M. Cobo	Porsche 924	203,9 punts
Scratx: 41è	R. Troy – P. Guardia	Ford Capri	1082,5 punts

CAMPIONAT CATALUNYA CLASSIC REGULARITAT 2008:13^a/14ª Prova: III Ral·li Cambrils 25 i 26/10/2008

Els guanyadors, Gubern/Pallarols, amb el BMW

Els dies 25 i 26 d'octubre la escuderia Costa Daurada va organitzar la seva segona prova del campionat, amb dos ral·lis seguits i puntuant independents de cara al campionat, però amb classificació conjunta dels casi 600 kilòmetres de recorregut que constava la cursa dels que 300 eren cronometrats dividits en 12 trams, amb la sortida, la arribada i dues mitges parts al mateix Cambrils, amb el "cache" de ser la prova mes dura del campionat, dons es va començar a les 12 del migdia i es va acabar a les 3 de al nit, el que va comportar només 29 inscrits, però amb la assistència de casi tots els millors equips del campionat.

Els guanyadors scratx de la cursa i pràcticament guanyadors del campionat a falta d'una cursa van ser l'equip format per Josep Gubern i Jaume Pallarols amb el seu BMW 323i amb una actuació extraordinària, cal destacar la gran actuació de l'equip de Moto Club Manresa format per Ramon Martí Solé i Ramon Santamaria Rodellas amb el seu Talbot Samba, van assolir el millor resultat de la temporada, segons de la classe H, tot i que serà impossible en la ultima prova aconseguir la tercera posició de classe H dins del campionat, al no haver pogut anar a la anterior prova per falta de pressupost, que era la Volta a Catalunya que era de tres dies, triple puntuació, però si que ha consolidat la 4ª posició de pilots de la classe H.

El Talbot Hoizont del Martí esperant la sortida

RESULTATS del III Ral·li Clàssic de Cambrils

Classe F: 1er	M. Brunells – E. Tortosa	Morris Mini Cooper	112,1 punts
Classe F: 2on	M. Martí- C. Dátsira	Morris Mini Cooper	225,1 punts
Classe G: 1er	S. Tallada- T. Bagó	Wolsvagen Golf GTI	73,5 punts
Classe G: 2on	J De Mingo- E. Domenech	Porsche 911	77,0 punts
Classe G: 3er	J. Morera- O. Morera	Ford Fiesta Sport	83,0 punts
Classe H: 1er	J. Gubern – J. Pallerols	BMW 323i	65,4 punts
Classe H: 2on	R. Martí – R. Santamaria	Talbot Samba	565,9 punts
Classe H: 3er	J. Gillamet- F. Fernandez	Porsche 944	760,5 punts
Scratx: 1er	J. Gubern- J. Pallarols	BMW 323i	65,4 punts
Scratx: 2on	S. Tallada – T. Bago	Wolsvagen Golf GTI	73,5 punts
Scratx: 3er	J De Mingo- E. Domenech	Porsche 911	77,0 punts
Scratx: 12è	R. Martí – R. Santamaria	Talbot Samba	565,9 punts

TROBADA MINIMOTOS al PALAU FIRAL : 11 i 12/10

El Moto Club Manresa va demanar pel dia 11 i 12 d'octubre, al Palau Firal, si podien col·laborar deixant la pista del seu Pàrking, per poder fer una trobada de Mini-Motos, a lo que ells van accedir molt amablement. Així que es va poder portar a terme, durant aquests dos dies, aquesta trobada de petites motos, de la que van poder gaudir tots el corredors d'aquesta especialitat, que van venir, i també tots els menuts, que acompanyats i vigilats pels seus pares, van pujar per primera vegada a una moto.

L'ajuntament de Manresa va col·laborar per la preparació del circuit, cedint-nos les tanques que ens van permetre establir una perfecta seguretat a tot el recinte.

Aquest esdeveniment va ser organitzat per la secció de Mini-Motos, de la que és director, en Jordi Marçal, i ja és el segon any que ho fa,

amb la col·laboració dels seus companys motoristes.

Els hi desitgem continuïtat i ànims, i també volem donar les gràcies als responsables del Palau Firal, per haver participat en aquest esport del motociclisme.

SORTIDA DE MOTOS A RODA D'ISÀBENA

Foto de grup dels motoristes integrants d'aquesta maca excursió a peus de la Catedral de Roda d'Isabena

El 28 de setembre varem fer la cinquena sortida de motos de carretera. Seguint amb el tarannà cultural de les nostres sortides, i per tal de donar una meta als kilòmetres amb les nostres motos que es el que ens agrada i ens fa reunir-nos en bona companyonia, varem dirigir-nos cap a la poc coneguda vila de Roda d'Isàbena a la província d'Osca.

La ruta era una mica llarga però així varem poder gaudir de les bones carreteres i moltes corbes fins arribar a la vall del riu Isàbena on varem parar a visitar el Monestir d'Obarra d'estil romànic llombard que domina la sortida d'un bell congost per on passa el riu, poc després ja érem a Roda, curiosa petita vila monumental que fa mil anys era seu de bisbat i per aquest motiu posseeix una catedral, un palau bisbal, que ara es una hostatgeria, i un bon restaurant, al qual s'accedeix per un claustre molt ben conservat, on varem dinar molt bé fins hi tot coses tan originals com cervol.

La tornada va ésser per carreteres més ràpides, en total uns 450 Km.

Tot va anar molt bé, no varem tenir incidents rellevants i el que si ens va quedar varen ser ganes de tornar-hi, ara ja s'acaba la temporada de les excursions en moto, el dia es curt i només es poden fer sortides a prop però ja vindrà de nou la primavera i en farem de noves.

Vicenç Coma i Cecília Térmens

Foto de la Catedral romànica de Roda d'Isabena, la més petita d'Espanya.

SETMANA SANTA AL MARROC EN MOTO

Imatge d'una estada al Castell Dar El-Bahr, de la ciutat de Safi, al Marroc

Molts dels assistents a les sortides de moto de carretera heu mostrat interès per anar al Marroc, com ja sabeu nosaltres hi hem anat moltes vegades des de fa molts anys i estariem disposats a organitzar una sortida entre amics, però això comporta molts aspectes i es força complicat.

El primer problema és quan fer-ho?, no hi ha dubte que ha d'ésser per Setmana Santa que es l'únic temps que la majoria pot agafar vacances ja que a l'agost no cal ni pensar-ho, però per aquestes dades hi va molta gent i es generen problemes d'hotels i sobretot de vaixells per arribar-hi, malgrat tot hem anat pensant i ens veiem en cor d'organitzar un viatge fàcil i còmode, 10 dies no donen per gaire però si tot anés bé es podria fer una bona ruta i deixar la resta per un altre vegada.

El segon problema es que a molta gent li fa molta mandra els 850 kilòmetres que com a mínim s'han de fer per Espanya per agafar el vaixell i uns altres 850 a la tornada, això te una solució ja que des de fa un any existeix un barco que ve d'Itàlia que fa escala a Barcelona i va fins a Tànger, però surt el diumenge a les 14 h., ens fa perdre un dia i mig

a l'anada però el guanyem en descans i comoditat, i a la tornada, com que surt a les 12 de la nit del dilluns, no arribem fins a la nit del dimarts al dimecres i hem de fer un dia més de festa però la compensació es força important: ens estalviem 1.700 km. per autopistes d' Espanya en dies punta de Setmana Santa i compensa en estalvi monetari i sobretot físic tan en cansa-

ment com en perill.

Hi ha moltes alternatives i coses a comentar, hem pensat que seria bo trobar-nos un dia al vespre tots els interessats en fer el viatge i així podríem explicar tot el que cal: itinerari, coses a tenir en compte, que cal portar, aclarir dubtes... ja que a principis de gener tindriem de reservar el vaixell i els hotels per no tenir problemes.

Tots els que estigueu interessats poseu-vos en contacte amb nosaltres i a mig desembre podríem fer una trobada per parlar-ne.

Vicenç Coma i Cecília Térmens

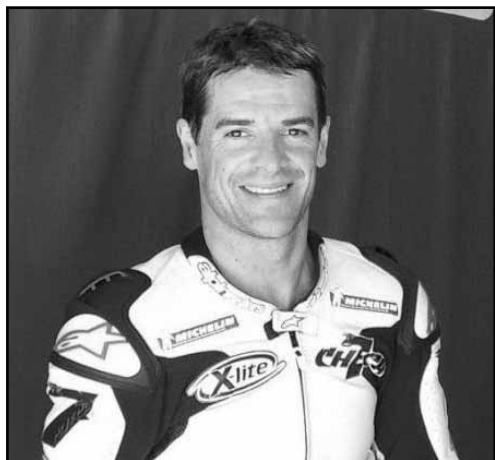

Trobar grups de camells al Marroc és habitual

CATALANADELADHESIU
Produccions Gràfiques
T 93 876 43 30 · F 93 876 43 07
catalanadeladhesiu@catalanadeladhesiu.com

ACTUALITAT DEL MOTOR

En Carles Checa té motius per riure aquest any

Ja tenim als nostres col·locats per l'any que ve!

Doncs sí, el nostre fill esportiu, en Carles Checa, ja té firmat contracte per aquest any que ve. Després de plantejar-se si retorna a GP, de la mà de l'equip d'en Aspar, amb Kawasaki, on tenia una oferta econòmica molt important, o bé, si continuar dins de l'equip de Superbikes, on aquest any ha aconseguit excel·lents resultats, contrastant amb d'altres no tan bons, el noi de Sant Fruitós ha decidit anar a per totes i arriscar en una temporada que se li presenta molt difícil, al temps que, esportiva i personalment, gratificant, continuar doncs, en l'equip d'Honda, i també córrer les 8 hores de Suzuka, que amb tanta brillantor, ha guanyat aquest any.

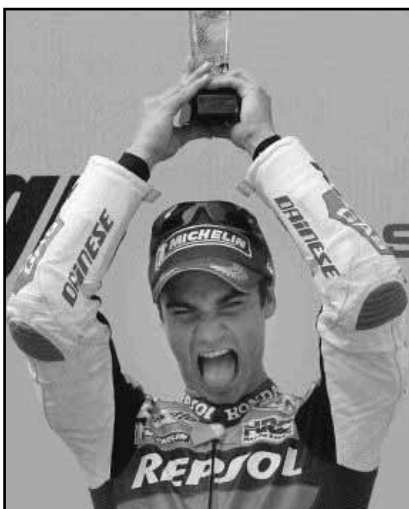
Tots els que seguim la seva trajectòria esportiva, l'encoratgem en aquesta arriscada aposta i li desitgem els èxits, que sabem, pot aconseguir.

Continuant amb els nostres, ja tenim a en Jordi Elias en un equip de GP, al que ell ha decidit anar, de les ofertes que, sobre la taula, se li varen presentar. Potser l'opinió general majoritària, inclosa la nostra, el donaven ja com a pilot de Ducati, donat que les últimes amb aquest equip van ser extraordinàries. Però ningú que no sigui ell mateix,

Toni Elias ha aconseguit una Honda oficial

pot conèixer les dificultats, i qui millor que ell, per saber el difícil que resulta adaptar-se a una d'aquestes màquines, i treure'ls-hi uns bons resultats; tinguem en compte que el Toni ha sigut, a part d'en Stoner, el pilot que durant tot l'any ha col·locat la Ducati en el millor lloc de la classificació. I si ell ha considerat que era millor tornar a Honda Gresini, amb l'equip i el mecànic on millors resultats ha obtingut, és perquè creurà que aquesta màquina i aquest equip li ofereixen les millors armes per continuar sent un dels més bons pilots de la categoria reina.. Nosaltres l'animem a que aquest pròxim any 2009, ens tingui expectants, davant els televisors, seguint les seves curses.

Dani Pedrosa celebrant una victòria

"Mallorquins i catalans, catalans i mallorquins". La lletra d'aquesta cançó, ens posa el fil a l'agulla per parlar dels dos representants nostres al mundial GP (a part d'en Toni) que aquest any estan donant emoció a les curses, malauradament, en més ocasions de les que voldríem, darrera del duet Stoner, Rossi, que han fet seu el protagonisme del GP.

El català Pedrosa, no ha tingut el millor any, encara que fins a mitja temporada encapçalés el

ACTUALITAT DEL MOTOR

Mundial, però la seva decisió de muntar pneumàtics Michelin, sembla ser que li ha espatllat la temporada, fins al punt d'haver canviat a Bridgestone, a manca de quatre carreres per acabar el campionat, sent bastant probable que perdi el número 2 del seu cademat i obligant també, a defensar el número 3, que el mallorquí Lorenzo, en una clàssica temporada (estil Lorenzo), en la que ha alternat els millors resultats (victòria a Portugal), amb els pitjors (no classificació a Alemanya), s'hi està acostant en un final de temporada molt bo. Esperem que l'any que ve, siguin ells dos, junt amb en Toni, en Stoner i en Rossi, qui acaparin l'atenció nostre davant del televisor.

En un altre ordre de coses, tots deveu saber que en Rossi ja és campió del món 2008, aquest cop, com ell ens digué en la samarreta que va dur per celebrar-ho, ens ha fet esperar dos anys. Crec personalment, que ens ha anat bé a tots, doncs el seu domini ja era massa humiliant, i a en ell també li haurà fet adonar-se de el molt que tenia, doncs es ben sabut, que no ens n'adonem de tot el bo que tenim, fins que no ho perdem.

En Rossi, que ha tornat aquest any en el millor de la seva vida esportiva, i crec que aquesta temporada, haurà estat la millor temporada desde que corre amb moto, i ja fa dies

d'això. Els aficionats li perdonem que vulgui córrer algun que altre ral·li amb cotxes, però l'aventura de la Formula 1, que tants maldecaps li van donar, millor deixar-la ben aparçada. I les il·lusions posades en donar-nos més adrenalina en les seves lluites amb els millors pilots, que li voldran prendre el títol de campió, aquest any que ve, i si el té que perdre, que sigui en mans d'un dels nostres Elias, Pedrosa o Lorenzo.

I de que més parlem els aficionats al motor, quan fem tertúlia, home doncs.. del Alonso, que aquest any semblava que estava a l'atur i noi, s'ha tret un conill del barret i ha demostrat que, doncs mireu, "és el millor" i ara que a més se'ns ha tornat un home educat i simpàtic, no tenim cap més remei que aplaudir-lo i desitjar-li que aquest any que ve, tingui des de bon començament, un cotxe competitiu, si no el millor, dintre dels tres primers i ja se'n cuidarà ell, al final de temporada, que és quan es comencen a distingir els homes, dels homenets i de les cagamanduries, de aconseguir el campionat.

Bé, em sembla que m'he allargat una miqueta, fins a la pròxima, en la que intentarem aconseguir una entrevista amb en Toni Elias.

Escrit per Fernando Altimiras

Valentino Rossi content d'haver tornat a guanyar

Fernando Alonso molt més simpàtic aquest any

Pneumàtics
WIZMAN
TEL 93 875 13 40
La vocació de servei, passió del treball
Prudenci Comellas, 38 - 08242 Manresa

COM PUC SER SOCI?

Per ser soci de la nostra entitat només cal que ompli la butlleta de subscripció a baix exposada, amb les seves dades, i ens la pot enviar, tant per fax al 938723620, com per correu electrònic al mail motoclub@motoclub-manresa.com, o si ho vol, per correu normal a nom de Moto Club Manresa, Muralla de Sant Francesc, nº 49 (Hotel Pere III). També ho pot fer directament per telèfon al nº 938723620 només a partir de les 20:00 hores, o al 625529337 (Sr. López). És important que doni les seves dades bancàries, per així poder domiciliar el cobrament. Si no, li hauran de venir a cobrar a casa seva, el que incrementarà el preu de la quota en 5 euros.. La quota anual es de 36 euros.

BORSA DEL MOTOR

Aquest espai està dedicat al soci, i el pot utilitzar per anunciar qualsevol cosa relacionada amb el motor i que vulgui vendre. La forma de fer-ho és contactant amb nosaltres mitjançant el telèfon 938723620 (Vespres) o al 625529338. Preguem als socis que ens avisin si ja han vengut el producte per poder treure'l de la Borsa.

* Es ven un xassís, rodes, dipòsit, seients, forquilla i parafangs de moto Impala. Una Derbi Scooter i una Puch Moto Cross. Tot el desguàs d'una planxisteria (pilots, portes de 600, Opel Kadet, Simca 1000, capós, para-xocs de 124 i tot de cargols de cotxes i accessoris diversos. Tot per 500 euros. També es pot vendre per lots separats, per més informació truqueu al mòbil 625529338

TOMÁS BELLÉS

VENDA I SERVEI DE TOTES MARQUES
MOTOS, BICICLETES, QUADS I MICROCOTXES

Passaig del Riu, nº 62 - 08241 MANRESA
Tel./Fax Vendes 93 875 40 88 - Tel. Taller 93 872 35 13
info@tomasbellés.com
www.tomasbellés.com

DADES PER COMPLIMENTAR

NOMS / COGNOMS: _____

ADREÇA: _____

POBLACIÓ: _____

CODI POSTAL: _____ TELÈFON: _____

Nº D.N.I.: _____ DATA D'INSCRIPCIÓ: _____

DADES DEL VEHICLE

MARCA I MODEL: _____

CILINDRADA: _____ ANY DEL VEHICLE: _____

DADES BANCÀRIES (s'han d'omplir les 20 caselles del nº de compte)

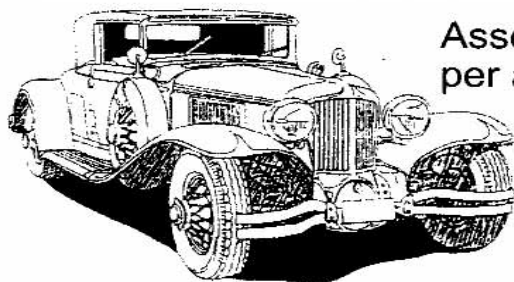
NOM del BANC O CAIXA: _____

Nº BANCARI:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

MASA&MASA

SEGUROS-ASSEGUANCES

Assegurances Especials
per a vehicles de col·lecció
(automòbils i motocicletes)

www.masaimasa.com
info@masaimasa.com

Passeig de Pere III, 96.1r
Tel.93 874 26 92 -Fax. 93 873 96 10
08240Manresa

Comandes Tel. 93 872 00 00

**Repartiment a domicili de gas-oil per a calefacció,
automoció, indústria, agricultura, etc.**

**CP GRUP
PETROBAGES**
Qualitat i servei dia a dia

Petrobages, S.L. - Mossèn Vall, 1 - 08241 Manresa - Tel.93 872 00 00 - Fax. 93 875 21 88 - www.petrobages.com - e-mail: petrobages@petrobages.com

GESTIÓ DE L'ESTALVI

UN EQUIP EXPERT EN GESTIÓ DE L'ESTALVI

**XIX PREMIS
EXPANSIÓN
2008**

1r. PREMI
Fons Mixt d'Inversió Flexible
MANRESA DINÀMIC FI

PREMI FINALISTA
Millor Gestora Mitjana
CAIXAMANRESA INVERSIÓ

PREMI FINALISTA
Millor Gestora Petita Renda Fixa
CAIXAMANRESA INVERSIÓ

NOVAMENT PREMIATS

Fons d'Inversió de caixaManresa. Entitat gestora: caixaManresa Inversió, SA, SGIIC.
Entitat depositària: caixaManresa. A totes les oficines i a la gestora de caixaManresa
hi ha fulls explicatius gratuïts dels fons inscrits a la CNMV. També podeu trobar
informació a www.caixaManresa.com. Rendibilitats passades no garanteixen
rendibilitats futures. Premis Expansión corresponents a la gestió de 2007.

Més informació: 902 36 25 29
www.caixaManresa.com